

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 27^{ης} ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1939

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΥ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Κατόπιν προτάσεως τῆς συγκλήτου καὶ ἐγκρίσεως τῆς ὀλομελείας ἀνακηρύσσονται οἱ εὐεργέται, οἱ δωρηταὶ καὶ οἱ δωρηταὶ βιβλιοθηκῶν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.*

ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν προσεκλήθη εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς 200ετηρίδος τῆς ἰδρύσεως τῆς ἀκαδημίας τῆς Σουηδίας, ἐν Στοκχόλμῃ τῇ 23^ῃ Σεπτεμβρίου 1939.

ΑΘΛΟΘΕΤΗΜΑΤΑ

Γίνεται δεκτὸν τὸ ἔξ 25.000 δρχ. ἀθλοθέτημα τῶν ἀδελφῶν Παπαστράτου πρὸς βράβεισιν ἐτησίας πραγματείας περὶ προσώπου δράσαντος κατὰ τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα τοῦ 1821.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς καταθέτει τὰ πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ἀποσταλέντα συγγράμματα.

Ὁ Πρόεδρος παρουσιάζει τὸ ἀφιερωμένον εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Γρηγορίου Ξενοπούλου τεῦχος τῆς Ἰονίου Ἀνθολογίας καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐκφράζει τὰ συγχαρητήρια τοῦ σώματος πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τῇ συμπληρώσει πεντηκονταετίας λογοτεχνικῆς δράσεως προσθέτων τὰ ἑξῆς:

«Θεωρῶ καθῆκόν μου ἰδιαιτέρως νὰ ἀναφέρω τὸ ὑπ' ἀριθ. 126 τεῦχος τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Σπ. Μινώτου ἐκδιδομένης «Ἰονίου Ἀνθολογίας», ἐκ σ. 220, ἀφιερωμένον ὀλόκληρον εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ ἀγαπητοῦ συναδέλφου κ. Γρ. Ξενοπού-

* Βλέπε Ἐπετηρίδα Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν 1939, σ. δ'.

λου, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς πεντηκονταετηρίδος τῆς φιλολογικῆς του ζωῆς. Εἰς τὸ τεῦχος αὐτὸ περιέχονται ἄρθρα καὶ γνῶμαι 100 περίπου Ἑλλήνων καὶ ἄλλοδαπῶν λογίων καὶ ἐπιστημόνων, διὰ τῶν ὁποίων ἐξαίρεται ἡ πολυποικίλος δραῖσις τοῦ ἀνδρὸς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ τονίζεται ἡ σπουδαιοτάτη συμβολή του εἰς τὸ ἑλληνικὸν μυθιστόρημα, διήγημα καὶ θέατρον, εἰς τὴν κριτικὴν, ὡς καὶ τὴν ἠθογραφίαν τῆς πολυαγαπημένης του πατρίδος Ζακύνθου· παρέχεται ἡ βιβλιογραφία καὶ τμῆμα τῆς ἀλληλογραφίας του· χαρακτηρίζεται ἡ θέσις του ὡς πρὸς τὸ γλωσσικὸν ζήτημα· εἰκονίζεται ἡ ὠραία δραῖσις του εἰς τὴν Διάπλασιν τῶν παίδων· ἐκτίθενται διάφοροι ἀπόψεις καὶ ἀναμνήσεις ἐκ τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ τοῦ λογογραφικοῦ του βίου, ὡς καὶ ἀντιλήψεις περὶ τῆς προσωπικότητος καὶ τοῦ χαρακτῆρος του. Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὸ τελευταῖον αὐτὸ σημεῖον παρατηροῦνται ἔν τισι διαφέρουσαι ἀλλήλων ἀπόψεις, καὶ ἐνῶ λ.χ. εἰς ἄρθρον τοῦ κ. Γιοφύλλη ἐξαίρεται ἡ μαχητικότης τοῦ ἀνδρὸς, ὁ ἀγαπητὸς ἐν προεδρίᾳ προκάτοχός μου καθηγητῆς κ. Κεραμόπουλλος ἐξαίρει τὸ «ἄκακον καὶ μετριοπαθέστατον» αὐτοῦ, ὅπως καὶ ἡμεῖς τὸν ἐγνωρίσαμεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν. Τὸ τεῦχος κοσμεῖται καὶ δι' εἰκόνων, ὡς καὶ ἰχνογραφῶν καὶ χαλκογραφῶν, ἐκ βιβλίων περιηγητῶν εἰλημμένων.

»Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐκφράζω τὰ συναισθήματα ὀλοκλήρου τῆς Ἀκαδημίας, ἐάν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, διαβιβάσω πρὸς τὸν ἀγαπητὸν καὶ τετιμημένον συνάδελφον, ὅστις τὸν βίον του ὀλόκληρον ἀφιέρωσε μετὰ τόσης ἐπιτυχίας εἰς ἐξυπηρέτησιν τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας, τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήρια πάντων ἡμῶν ἐπὶ τῇ συμπληρώσει πεντηκονταετίας ἀδιαλείπτου φιλολογικῆς δρασεως καὶ εὐχηθῶ ἵνα ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν συνεχίσῃ τὸ ὠραῖον ἔργον του».

Ὁ κ. Ἀντ. Κεραμόπουλλος παρουσιάζει τὸ βιβλίον «Ἱστορικὴ γραμματικὴ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης» τοῦ W. Beschewliew καὶ εἰσηγεῖται περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀξίας τοῦ ἔργου διὰ τῶν ἐξῆς:

«Ὁ κ. Beschewliew, ὅστις γινώσκει καὶ ἐρευνᾷ τὴν ἑλλην. γλῶσσαν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι σήμερον, πλὴν ἄλλων μελετῶν, ἔγραψε: τῷ 1932 μὲν μελέτην περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐθνολογικῆς καταγωγῆς τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων (σ. 75) διαφωνῶν πρὸς τὸν κ. Χατζηδάκιν καὶ τὰς ἀντιλήψεις τῶν ὁμοφρόνων τοῦ Χατζηδάκι ἡμεδαπῶν καὶ ἄλλοδαπῶν, τῷ 1933 Die protobulgarischen Inschriften aus Hambarli (σ. 24). Εἶναι δ' αἱ πρωτοβουλγαρικαὶ ἐπιγραφαὶ εἰς παρεφθαρμένην ἑλληνικὴν διατετυπωμέναι καὶ ἀναγεγραμμέναι καὶ ἀνήκουσιν εἰς τὸν ἑνατον κυρίως αἰῶνα π. Χ.: τῷ 1934 Die Protobulgarischen Inschriften, Einleitung, Text und Commentar (σ. 162): Τῷ 1935 τόμον περὶ τῆς Ἀλεξανδρινῆς ποιήσεως (σ. 243). Τῷ 1936 συμπληρωτικὸν τεῦχος εἰς τὰς πρωτοβουλγαρικὰς ἐπιγραφὰς (σ. 48). Τῷ

δὲ 1939 ἐξέδωκε τὸν πρῶτον τόμον ἐκ σελ. 344 τῆς «Ἱστορικῆς γραμματικῆς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης I, φωνητικὴ καὶ μορφολογία. Εἰς τοῦτο τὸ βιβλίον γεγραμμένον εἰς βουλγαρικὴν γλῶσσαν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τῆς Ἀκαδημίας. Ἐρευνᾷ τοὺς νόμους τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἀπὸ τῶν παναρχαίων χρόνων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ ἐκ τῆς χρονικῆς ταύτης ἐκτάσεως ἀντλεῖ τὰ παραδείγματα.

»Εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἡ Ἀκαδημία αἰσθάνεται εὐχαρίστησιν διὰ τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ κ. Beschewliew, ὅστις εἶναι συνεργάτης πάντων ἡμῶν τῶν ἐρευνητῶν τῆς ἀρχαιολογίας, καὶ ἀγαπᾷ τὴν Ἑλλάδα τόσον, ὥστε καθ' ἕκαστον Πάσχα ἐπισκέπτεται αὐτὴν ἀπὸ ἐτῶν μετὰ καθηγητῶν ἢ φοιτητῶν ἢ ἄλλων διανοουμένων Βουλγάρων».

Ὁ κ. Σπ. Δοντάς καταθέτει καὶ εἰσηγεῖται δι' ὀλίγων περὶ τοῦ δημοσιευθέντος ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Γεωργίου Φωτεινοῦ ἔργου «Ἀρχεῖα τοῦ νοσοκομείου Ἀνδρέου Συγγροῦ 1937» ὡς ἑξῆς:

«Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὸν α' τόμον τῶν Ἀρχείων τοῦ Νοσοκομείου Ἀνδρέου Συγγροῦ, τοῦ ἔτους 1937, συγκείμενον ἐκ 1016 σελίδων καὶ ἐκδοθέντα ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ καὶ διευθυντοῦ αὐτοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ.

»Τὸν τόμον τοῦτον θὰ ἀκολουθήσῃ ἡ ἔκδοσις τῆς ὅλης σειρᾶς τῶν ἐτησίων τόμων ἀπὸ τοῦ 1910, ὅτε ἤρχισεν ἡ λειτουργία τοῦ Νοσοκομείου.

»Τὰ «Ἀρχεῖα τοῦ Νοσοκομείου Συγγροῦ» ἀποτελοῦσιν ἐτήσιον ἱατρικὸν περιοδικόν, ἐκιδιδόμενον δαπάναις κληροδοτήματος τῆς ἀειμνήστου Ἰφιγενείας Συγγροῦ, ἣτις διὰ τῆς διαθήκης της ὥρισεν τὴν διάθεσιν χρηματικῶν ἀξιῶν εἰδικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

»Συμφώνως δὲ πρὸς τὴν διαθήκην, ἕκαστος τόμος περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς:

»Πρῶτον μέρος, ἐν ᾧ δημοσιεύονται ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι καὶ μελέται σχετικαὶ πρὸς τὰς ἀφροδισίας καὶ δερματικὰς νόσους, ὡς καὶ δημοσιεύματα σκοποῦντα τὴν καταπολέμησιν τῶν νόσων τούτων καὶ τὴν ἀπ' αὐτῶν προφύλαξιν.

»Δεύτερον μέρος, περιλαμβάνον τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριῶν ἐκάστου ἔτους τῆς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Φωτεινοῦ ἰδρυθείσης ἑλληνικῆς Ἀφροδισιολογικῆς καὶ Δερματολογικῆς Ἑταιρείας.

Καὶ τρίτον μέρος, διὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ Συγγροῦ πεπραγμένων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους.

»Εἰς τὸ τέλος δὲ τοῦ ἐκδοθέντος τόμου ἀναγράφεται καὶ περίληψις τῆς ὅλης ὕλης γαλλιστί, ὥστε ἡ ἐν γένει δρᾶσις τοῦ Νοσοκομείου νὰ γίνηται γνωστὴ καὶ εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν.

»Εἰς πάντας εἶναι γνωστὸν καὶ ὁμολογεῖται παρὰ τῶν ἡμετέρων καὶ ξένων ἐπιστημόνων, ὅτι τὸ Νοσοκομεῖον Συγγροῦ μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ Μουσείου, διευθυ- νόμενον ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Φωτεινοῦ, ἀποτελεῖ εἰδικὸν ἐπιστημονικὸν ἴδρυμα ἐκ τῶν τελειότερων τοῦ κόσμου καὶ μοναδικὸν ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

»Τὰ δὲ Ἀρχεῖα τοῦ Νοσοκομείου τούτου, ὧν τὸν πρῶτον τόμον ἔχομεν ἀνά χεῖρας, εἶναι φωτεινότατον κάτοπτρον τῆς ἐν αὐτῷ ἐπιτελουμένης ἀξιολόγου ἐπι- στημονικῆς, διδακτικῆς καὶ νοσηλευτικῆς ἐργασίας».

Ὁ κ. Γ. Σκλαβοῦνος παρουσιάζει τὸ ἄρτι ἐκδοθὲν ἔργον τοῦ ἐν Βουκουρε- στίῳ καθηγητοῦ τῆς ἀνατομίας καὶ ἐμβρυολογίας κ. Fr. Rainer ὑπὸ τὸν τίτλον: «Enquêtes anthropologiques dans trois villages roumains des Carpathes» λέγων τὰ ἑξῆς:

«Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν καὶ ἐνώπιον ὑμῶν ν' ἀνα- λύσω ἀξιόλογον ἀνθρωπολογικὴν ἐργασίαν τοῦ κ. Rainer, καθηγητοῦ τῆς ἀνα- τομίας καὶ ἐμβρυολογίας ἐν Βουκουρεστίῳ, ἐπιγραφομένην: «Enquêtes anthro- pologiques des trois villages roumains des Carpathes.»

»Ἡ ἐργασία αὕτη εἶναι μέρος εὐρείας ἐρεῦνης κοινωνικῆς, ἐθνογραφικῆς καὶ ἀνθρωπολογικῆς, ἣν ἐπιχειρεῖ τὸ ρουμανικὸν κοινωνικὸν Ἰνστιτοῦτον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Gusti.

»Ἀντικείμενον τῆς ἐργασίας ταύτης εἶναι ἡ ἐξέτασις τῶν ἀνθρωπολογικῶν χαρακτήρων καὶ τῆς ομάδος τοῦ αἵματος τῶν κατοίκων τριῶν χωρίων—τοῦ Nerejul, τοῦ Fundul καὶ τοῦ Dragus—ἐχόντων πληθυσμὸν ἐπέκεινα τῶν 1000 κατοίκων ἕκαστον.

»Ὡς γνωστὸν τρεῖς εἶναι αἱ σταθεραὶ φυλαὶ τῆς Εὐρώπης 1) ἡ βόρειος ἢ τευτονική.—2) ἡ μεσευρωπαϊκὴ (σλαβική = τῶν ἄλπεων)—καὶ 3) ἡ μεσημβρινὴ ἢ μεσογειακὴ (Martin).

»Πρὸς προσδιορισμὸν τῶν φυλετικῶν χαρακτήρων τῶν κατοίκων τῶν τριῶν χωρίων ὁ Rainer ἐξήτασε τὸν κεφαλικὸν καὶ προσωπικὸν δείκτην, τὸ ἀνάστημα καὶ τὸ καλούμενον ὀφθαλμοτριχικὸν σύμπλεγμα ἢ σύνδρομον, τ. ἔ. τὸ χρῶμα τῆς ἰριδος τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ τῶν τριχῶν.

»Τὰ πορίσματα τῆς ἐξετάσεως ταύτης μετὰ τῶν ἐκ 300 φοιτητῶν τῆς Βλαχίας παραθέτει ὁ Rainer εἰς ἕξ πίνακας, οἵτινες ἐμφανίζουσι τὸ ἑξῆς χαρακτηριστικόν. Τὰ ἐξετασθέντα ἄτομα παριστάνονται ἐν αὐτοῖς διὰ συμβόλων ὑπὸ μορφὴν ὀρθο- γωνίων καθέτων, τοποθετημένων εἰς στήλας καθέτους καὶ ὀριζοντίας, ὧν αἱ μὲν κάθετοι παριστῶσιν ἅμα καὶ τὸν προσωπικὸν δείκτην, αἱ δ' ὀριζόντιοι καὶ τὸν κεφαλικὸν δείκτην. Τῶν ὀρθογωνίων τούτων ὅσα μὲν εἶναι μέλανα παριστῶσι

ἄτομα ὑψηλοῦ ἀναστήματος, ὅσα δὲ *καναῖ* μέσου ἀναστήματος, τὰ δ' *ερυθρά* δηλοῦσι μικρὸν ἀνάστημα. Οὕτω δι' ἐνὸς βλέμματος δύναται τις ἀμέσως νὰ διαγνώσῃ τὸ ἀνάστημα τῶν ἔξετασθέντων ἀτόμων. Διὰ δὲ τὴν διάγνωσιν τοῦ *ὀφθαλμοτριχικοῦ συμπλέγματος* διαιρεῖ ἕκαστον ὀρθογώνιον σύμβολον εἰς δύο ἐπιμήκη ἡμιμόρια. Τούτων τὸ μὲν ἀριστερὸν παριστᾷ τὸ χροῶμα τῆς ἴριδος, τὸ δὲ δεξιὸν τὸ τῶν τριχῶν. Ὅταν εἴτε ἡ ἴρις εἴτε αἱ τρίχες εἶναι σκοτειναὶ (ἀμαυραί), τὸ οἰκεῖον ἡμιμόριον εἶναι *μέλαν*, ὅταν εἶναι διαυγεῖς εἶναι *λευκὸν* καὶ ὅταν εἶναι μικτὸν ἢ διάμεσον ἐμφανίζει εἰς τὸ μέσον *μαύρην κηλῖδα*.

» Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διὰ καθέτων καὶ ὀριζοντίων γραμμῶν ὑποδηλοῦται ἡ *λεπτορρινία*, ἡ *ὕψικεφαλία* κτλ. περὶ ὧν παραπέμπω εἰς τὸ κείμενον.

Πλὴν τούτων ὁ Rainer συνοδεύει τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ διὰ πολυαριθμῶν φωτογραφιῶν τῶν κατοίκων τῶν τριῶν χωρίων, ὧν τὰς τοῦ Dragus συνιστῶ εἰς τὴν ἰδιαίτεραν προσοχὴν σας, διότι ἡ *εὐρυπροσωπία* ἐπ' αὐτῶν εἶναι ἔκδηλον σημεῖον μίξεως μετὰ σλαβικῆς φυλῆς.

» Ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν 6 πινάκων συνάγεται:

1. ὅτι ἡ *δολιχοκεφαλία* (χαρακτηριστικὸν τῆς βορείου καὶ μεσημβρινῆς φυλῆς) δὲν ἀπαντᾷ εἰμὴ 10,4 % καὶ δὴ εἰς τὸ χωρίον Nerejul, ἐνῶ εἰς τὸ Dragus ἔλλείπει τελείως.

2. ὅτι ἡ *μεσοπροσωπία* εἶναι ἴση καὶ εἰς τὰ τρία χωρία.

3. ὅτι ἡ *λεπτορρινία* ἐπικρατεῖ καὶ εἰς τὰ τρία χωρία πλὴν τοῦ Fundul, ὅπερ ἐμφανίζει *ὑπερλεπτορρινίαν*.

» Ὡς πρὸς τὸ *γραφικὸν διάγραμμα τῆς ἴριδος καὶ τῶν τριχῶν* ἀξιόλογον εἶναι ὅτι τὸ τοῦ χωρίου Dragus δὲν ἐμφανίζει *ξανθὴν ἀπόχρωσιν*. Ἐντεῦθεν ἐν αὐτῷ ἐπὶ 105 ἀνδρῶν μηδεὶς ἦτο ξανθός, ἐνῶ μετὰξὺ 114 γυναικῶν δύο μόνον εἶχον *ξανθὸν χροῶμα*.

» Τοιαύτη ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἢ περισπούδατος αὕτη ἐργασία τοῦ Rainer, ἣν χαρακτηρίζει ἀκρίβεια ἐπιστημονικῆ, ἀντικειμενικότης καὶ ἀριστοτεχνικὴ παράστασις τῶν πορισμάτων, περὶ ὧν ὁ συγγραφεὺς ἐπιφυλάσσεται νὰ ἐξαγάγῃ συμπεράσματα, ὅταν ἐπεξεργασθῇ καὶ τὸ ὑπόλοιπον ὑλικόν.

» Διὰ τὸν Ἕλληνα ἐπιστήμονα εἶναι ὑπόδειγμα ἐπιστημονικῆς ἐργασίας ἀξιωματικὸν καὶ διὰ τοῦτο *σᾶς ἀπασχόλησα ἴσως περισσότερον τοῦ δέοντος*.

» Βεβαίως τὰ ἐθνολογικὰ ζητήματα, ἀρρήκτως συνδεδεμένα μετὰ τῶν ἱστορικῶν ἐξελίξεων, τῶν *τε ὀπισθοδρομικῶν* καὶ τῶν *προοδευτικῶν*, μόνη ἡ Ἀνθρωπολογία δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ λύσῃ καὶ μάλιστα ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἢ *ἀτομικότης* τῆς κληρονομικῆς οὐσίας, (= τῶν γονυλλίων), τῆς μεταβιβαζομένης κατὰ τὴν μίξιν καὶ γονιμοποίησιν ἀπὸ τοῦ γεννήτορος εἰς τὸ ἔκγονον, δὲν ὑφίσταται πλέον, ὡς πάλαι ποτὲ ἐδίδασκεν

αὐτὴν ὁ Weissmann, ὁ δὲ φαινόμενος ἐκάστου ἀτόμου εἶναι ἀπότοκος συντήξεως γονυλλίων ἀπείρων προηγηθεισῶν γενεῶν. Πάντως ὅμως τὰ πορίσματα τῆς Ἀνθρωπολογίας ὑποβοηθοῦσι δίκην κατευθυντηρίων γραμμῶν τὰς ἱστορικές, λαογραφικὰς καὶ ἐθνολογικὰς ἐρεῦνας. Διὰ τοῦτο φρονοῦμεν ὅτι οὐδεὶς ἱστοριοδίφης ἢ λαοδίφης, γράφων περὶ ἐθνολογικῶν ζητημάτων, θὰ δυνηθῆ ποτε νὰ ἐκφέρῃ ἀσφαλῆ γνώμην περὶ αὐτῶν, ἂν τελείως ἀγνοήσῃ τὰ ἐκ τῆς Ἀνθρωπολογίας δεδομένα».

Ὁ κ. **Δημ. Γρ. Καμπούρογλου** εἰσηγεῖται περὶ τοῦ βιβλίου τοῦ καθηγητοῦ κ. Χρ. Ἐνισλείδου, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀμφίκλεια», λέγων τὰ ἑξῆς:

«Τρεῖς σχετικαὶ καὶ συνεχόμεναι διαλέξεις τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἐνισλείδου περὶ Ἀμφικλείας (ὡς μετωνομάσθη ἀπὸ τοῦ 1915 τὸ ἱστορικώτατον καὶ ἑλληνικώτατον Δαδί) ἀπετέλεσαν τὴν ἀποσταλεῖσαν εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ἀκαδημίας μονογραφίαν του.

»Ἡ μεγάλη χρησιμότης τῶν κατὰ τόπους μελετῶν καὶ ἐρευνῶν πρὸς ἀσφαλῆ δημιουργίαν τοῦ ὅλου εἶναι κατάδηλος.

»Ἡ Ἀμφίκλεια, εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, ἐξετάζεται τοπογραφικῶς, ἀρχαιολογικῶς, ἱστορικῶς διὰ μέσου τῶν αἰώνων τῆς, μνημειολογικῶς καὶ κοινωνικῶς δι' ἐπιμελοῦς μελέτης καὶ ἐπιτοπίου ἐρεύνης. Δὲν πρόκειται ἤδη ν' ἀναπτύξῃ καὶ καταδείξῃ τὰ ἐν τῇ ἐργασίᾳ ταύτῃ θησαυρίσματα.

»Ὁ συγγραφεὺς γνωστὸς εἰς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς κύκλους ὡς Ἐνισλείδης, εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς ὑπαίθρου, τῆς πλαγιάς καὶ τοῦ βουνοῦ εἶναι γνωστὸς ὡς Στρατοκόπος· ἐφάμιλλος μὲν κατὰ τοῦτο πρὸς τὸν ἀείμνηστον Πεζοπόρον, τὸν Δημήτριον Χατζόπουλον ἔχοντα εἰς τὸ πολυσχιδὲς ἔργον του καὶ ἀξιοσημειώτους λογοτεχνικὰς διαλάμψεις, ἀλλ' ἀνώτερός του ὁ Στρατοκόπος, λόγῳ τῆς φιλολογικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς του καταρτίσεως.

»Εἰς ἐν ἀπὸ τὰ κεφάλαια τοῦ ἔργου τοῦ κ. Ἐνισλείδου παρέχεται ὁ κατάλογος τῶν φονευθέντων ἢ ἀποθανόντων συνεπείᾳ τραυμάτων Δαδιωτῶν, κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ 1912-1922. Καὶ εἶναι μεγάλη ἀριθμητικῶς ἡ πατριωτικὴ θυσία ἐνὸς μικροῦ τόπου καταδεικνύουσα καὶ τὸν βαθμὸν τῆς γενναιότητος τῶν τέκνων του: 4 ἀξιωματικοί, 5 ὑπαξιωματικοὶ καὶ 64 ὀπλίται!

»Τώρα, ἢ ἄλλοτε μικρὰ Ἀμφίκλεια ἔχει Γυμνάσιον, καμαρώνει τὸ ἀνυψούμενον ἤδη λαμπρὸν διδακτήριον, ἔχει ἀξιόλογον Βιβλιοθήκην δωρηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου ἐντοπίτου των Ἀθανασίου Εὐταξία, ἔχει Συλλόγους, Σωματεῖα, Συνεταιρισμούς, Συνδέσμους, Ὅμοσπονδίας, Ἀθλητισμὸν, Προσκοπισμὸν, Ἐθνικὴν Ὀργάνωσιν Νεολαίας... μὲ ἄλλους λόγους τώρα τὸ Δαδί ἐφούντωσε.»